

силъ; Нигошански извадилъ „търговско тескере“, Дяконъ Генади и братовчедъ му (божеиъ) ѣхнали храненитѣ атове на святогорскитѣ духовници и се озовали въ Сърбия. Минали турската граница при село *Пандорало*.

Въ гр. *Княжевацъ* дяконъ Генади се раскалугерилъ: обръсналъ си брадата, остригалъ си косата по солдатски, наденалъ шаечени панталони и се варѣкълъ *Иванъ Иѣтимански*. Раскалугеренитѣ дякони на евтина цѣна распродали стоката на Викторъ. Продали на сръбскитѣ офицери отхраненитѣ атове и съ по сто минца въ джебъ отикували за Бѣлградъ.

III.

Емигранство. — Скитание по Балкана. — Учителствование въ Ени-Кѣй — Въ легиона на българската самозащита. — Запознавание съ Любена Каравеловъ.

Раскалугеренитѣ дякони пристигнали въ Бѣлградъ, столицата на свободна Сърбия и свѣрталището на българската емиграция. *Василъ* и *Иванъ* плакали, дѣто се е рѣкло, отъ радостъ, като видѣли мъжественниятъ Раковски какъ свободно и гърмогласно проповѣдва по градинитѣ и кафенетѣта освобождението на България отъ мръсната турска тирания — плакали, като виждали какъ мъжественниятъ *Илю Войвода*, облѣченъ въ харамийска фустанела, накиченъ отъ главата до петитѣ съ „пусати“, гордо, гордо се расхожда по бѣлградскитѣ площади и улици. *Василъ* и *Иванъ* пристигнали въ Бѣлградъ на 5-й ноемврий, а на 8 сѣщій имало парадъ прѣдъ княжеския дворець. Парадниятъ мундиръ на „Свободнитѣ браца“, царската осанка на княза Михаила, бѣлградското високо